

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1908.

Treść: (№ 18—21.) 18. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia głównych Urzędów celnych (w Uściuku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z świeżymi roślinami. — 19. Rozporządzenie, którem wprowadza się do sprzedaży stempiowane urzędowe blankiety wekslowe kategorii wartości po 4, 6, 8 i 10 K z tekstem serbsko-chorwackim. — 20. Rozporządzenie, dotyczące przeliczania funtów peruwiańskich przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych. — 21. Rozporządzenie, dotyczące cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII.

18.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 18. grudnia 1907.,

dotyczące upoważnienia głównych Urzędów celnych w Uściuku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z świeżymi roślinami.

Odnośnie do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., Dz. rozp. Nr. 34., dotyczącego ostrożności, które mają być zachowane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. główne Urzędy celne w Uściuku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania pochodzących z zagranicy przesyłek pocztowych, zawierających przedmioty wymienione w Nrze 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przepisu wykonawczego do nowej ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.) według przepisów obowiązujących pod względem ekspedycyowania takich przesyłek przez upoważnione do tego urzędy celne.

Korytowski wlr.
Fiedler wlr.

Bienerth wlr.
Ebenhoch wlr.

19.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. grudnia 1907.,

którem wprowadza się do sprzedaży stempiowane urzędowe blankiety wekslowe kategorii wartości po 4, 6, 8 i 10 K z tekstem serbsko-chorwackim.

Począwszy od dnia 1. lutego 1908 wprowadzone będą do sprzedaży urzędowe blankiety wekslowe, zaopatrzone w znaczek stemplowy według skali I., z tekstem serbsko-chorwackim, po 4, 6, 8 i 10 K.

Zewnętrzny wygląd blankietów tych będzie taki sam, jak przy urzędowych stemplowych blankietach wekslowych odnośnych kategorii wartości z tekstem niemieckim.

Korytowski wlr.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. stycznia 1908.,

dotyczące przeliczania funtów peruwiańskich przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 10. grudnia 1901., Dz. u. p. Nr. 208., dotyczącego prze-

liczania zagranicznych pieniędzy oraz krajowych monet handlowych przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych uzupełnia się § 1. tego rozporządzenia w tym kierunku, iż 1 funt peruwiański (= 10 solów) przy przeliczaniu na walutę koronową ma być uważany za równający się kwocie 24 K 02 h.

Korytowski wr.

21.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. stycznia 1908.,

dotyczące cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII.

W dniu 1. lutego 1908 nabędzie mocy obowiązującej cennik lekarstw wydany pod tytułem „Wydanie drugie cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII“, nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej a ułożony na podstawie najnowszych cenników materiałów aptecznych.

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 119., wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy, względnie weterynarze, uprawnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, który nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. lutego 1908., i zaopatrzyć się w jeden jego egzemplarz drukowany.

§ 2.

Aptekarze jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „Przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906., Dz. u. p. Nr. 10., i umieszczonych na wstępie do VIII. wydania farmakopei austriackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§ 3.

Aptekarze mogą wydawać artykuły lecznicze, których wydawanie podlega pewnym ograniczeniom na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do artykułów aptecznych — uwidocznione są w tym cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei

wpadającym w oczy (tłustym drukiem*), a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, tylko na prawidłową receptę wystawioną przez upoważnionego do tego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Wyjątek od tego stanowi w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884., Dz. u. p. Nr. 131., kwas karbolowy, witryol cynku i witryol miedzi, a w myśl reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. lutego 1905., l. 4224., także *Formaldehydum solutum*, o ile materiały te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odkażające. w którym to jednak razie użycie takie ma być uwidocznione na etykiecie naczynia wyraźnym napisem: „Do dezynfekcyi“. dalej chloroform w połączeniu przeznaczonem „Do zewnętrznego użytku“, w którym ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 procent całego roztworu.

§ 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy w każdym względzie ściśle przepisów recepty lekarskiej.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są maksymalne dawki środków lekarskich, przepisane w tablicy III. wydania VIII. farmakopei austriackiej, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok wagi dotyczącej dawki położył wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że lekarz powinien wypisać wagę tych środków lekarskich w receptcie przepisanych, które są podane w tablicy dawek maksymalnych, nie tylko cyframi, lecz także dokładnie słowami.

Przy wydawaniu proszków podzielonych na dawki, zabrania się ze względów sanitarnych rozdymania torebek papierowych ustami.

§ 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty, napisane nieczytelnie lub niezupełnie zrozumiałe dla aptekarza nie wolno wydawać żadnego lekarstwa bez osiągnięcia poprzedniego wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej receptcie powinno z reguły być napisane nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, gdyby zaś lekarz zaniedbał podać te szczegóły, natenczas winny one być dopisane w aptece. Jeżeli strona nie chce tych szczegółów podać, natenczas należy w porozumieniu z nią zaopatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

*) Zamiast dawniejszego oznaczania ich krzyżykiem.

§ 6.

Lekarstwo podług jednej recepty wolno wydawać ponownie tylko dla osoby na niej oznaczonej.

Gdy zachodzi uzasadniona obawa, że lekarstwo mogłoby być nadużyte, winien lekarz ordynujący napisać na odnośnej receptce słowa „*ne repetatur*“ a aptekarzowi nie wolno na recepty opatrzone temi słowami wydać lekarstwa ponownie.

Używanie blankietów do recept z wydrukowanemi słowami „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§ 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, chyba że pewne okoliczności wymagałyby skopiowania, na przykład gdy lekarstwo wydaje się na koszt fundusów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejsze wyrażony.

Kopia recepty powinna być zaopatrzona wyraźnym oznaczeniem apteki i podpisem ekspedienta.

§ 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§ 9.

Na recepty, opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub inną uwagą, oznaczają jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co w stosunkach lekarza do aptekarza bezwarunkowo miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach niczego wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczania na receptach takich wyrazów lub uwag.

§ 10.

Gdy lekarz dopisze na receptce uwagę: „*Fiat expeditio simplex*“, używać należy tylko takich naczyń, które według cennika są najtańsze, i tylko za takie policzyć należytość.

§ 11.

Przy taksowaniu recept na rachunek publicznego zaopatrzenia ubogich, publicznych zakładów dla chorych, zakładów dobroczynnych i tych kas chorych, do których mają zastosowanie przepisy normy ordynacyjnej i dyspensacyjnej z dnia 10. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 235., udzielać należy w aptekach publicznych opust 33 procentowy

z ogólnej kwoty rachunku obliczonej na podstawie cennika lekarstw, zaś ze strony lekarzy, utrzymujących aptekę domową, opust w wysokości 15 od sta.

Wyłączone z pod opustu tego są tylko ceny ustanowione w cenniku za 200 i więcej gramów środków leczniczych, tudzież ceny ustanowione w cenniku za artykuły opatrunkowe oraz za narzędzia przeznaczone do wyekwipowania akuserek.

Aptekarze, u których odbył sam przez się jest nieznaczny i pochodzi przeważnie ze stosunków z wymienionemi wyżej uprzywilejowanemi stronami, mogą, wykazawszy te okoliczności, starać się u właściwej politycznej władzy krajowej o ograniczenie wyżej podanego opustu minimalnego.

Władze krajowe mają prawo w wypadkach tego rodzaju zasługujących na uwzględnienie ograniczyć opust, który ma być udzielany aż do 15 od sta, a to w każdym pojedynczym wypadku na przeciąg co najwyżej trzechletni. Przed swoim rozstrzygnięciem winny one jednak dać czynnikom współinteresowanym (funduszom, gminom, kasom chorych itd.) sposobność do oświadczenia się.

Przeciw rozstrzygnięciu władzy krajowej, o którym należy zawiadomić wszystkich interesowanych, a które oznaczać winno także chwilę, od której zacznie się ograniczony opust z cen, dopuszczalny jest rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 12.

Ceny, ustanowione w cenniku, służą do obliczenia wszelkich ilości wydawanego lekarstwa, o ile dlań podana jest tylko jedna cena.

Jeżeli natomiast ceny pewnego środka leczniczego są podzielone stosownie do rozmaitych jego ilości na stopnie, to przy obliczaniu ceny za ilości, leżące między temi stopniami, miarodajna jest cena za stopień bezpośrednio niższy. Gdyby jednak przytem wypadało przekroczyć wymiar ceny stopnia bezpośrednio wyższego, natenczas policzyć wolno tylko tę cenę, która przypada według tego stopnia. *)

§ 13.

W tych przypadkach taksowania pewnego środka, do których nie stosują się prawidła normy ordynacyjnej i dyspensacyjnej wynosi najmniejsza stopa ocenienia pewnego środka, z wyjątkiem *Aquae fontis*, pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według normy ordynacyjnej i dyspensacyjnej tylko dwa halerze.

Należytość przy taksowaniu, wynoszącą mniej niż cały halerz, wolno liczyć za cały halerz i tak

*) Przykład: Gdy według cennika lekarstw 1 gram pewnego środka kosztuje 10 h, a 10 gramów tego środka 75 h, to za 9 gramów nie należy liczyć 90 h, tylko 75 h.

samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski halerz lub kilka halerzy z ułamkiem halerza, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§ 14.

Za *Aqua fontis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć dwa halerze, z wyjątkiem przypadków, w których wody tej używa się na odwar lub nalew.

§ 15.

Aptekarzom, którzy przy nabywaniu spirytusu oprócz podatku rządowego od wódki opłacać muszą nadto daniny gminne od wódki, może władza polityczna krajowa na ich prośbę dozwolnić odpowiedniego podwyższenia cen tych artykułów spirytusowych, które są imiennie wyszczególnione w wykazie dołączonym do cennika lekarstw.

§ 16.

Jeżeli lekarz nie poda w receptycie szczegółowo wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zapisanej formie potrzebny jest dodatek obojętny, w receptycie niepodany, nalen-
czas winien ekspedyent napisać w receptycie przy taksowaniu, jaką ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnej potrzebowano.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się: 20 kropli olejków tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodnistych, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wysokoku eterowego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§ 17.

Na każdej receptycie, podług której zrobiono i wydano lekarstwa z apteki publicznej lub domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi, a przy pierwszym taksowaniu także szczegółowo, ile się liczy za materiały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych winien ten, kto lekarstwo taksował, dopisać na receptycie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycji i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, umieścić należy za każdym razem te zapiski — a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy — na receptycie, względnie na sygnaturze.

§ 18.

Wydawanie lekarstw i bandażów po cenie niższej od taksy jest dozwolone; ale w przypadku takim wypisać trzeba na receptycie cyframi tak cenę przepisaną jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa i bandaże, dawane po cenie zniżonej, muszą posiadać tę samą nienaganną jakość, która w farmakopei jest przepisana, a także waga ich nie może być mniejsza.

Także, gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno nigdy liczyć za środki lekarskie i bandaże cen wyższych od ustanowionych w cenniku.

§ 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny władze polityczne postępować w przypadkach ich decyzji poddawanych według tych samych zasad, według których oblicza się ceny cennika lekarstw a których osnowa dołączona jest do tego cennika lekarstw.

§ 20.

Pijawek nie należy uważać za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani utrzymywać ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek łącznie z opłatą za wydanie oznacza się dla aptek na 20 halerzy. Przy wydawaniu pijawek według normy ordynacyjnej cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§ 21.

Lekarze i chirurdzy, uprawnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej winni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone), potrzebne do urzędzenia i uzupełnienia aptek domowych lub podręcznych, tudzież inne przyprawy lecznicze kupować wyłącznie w jednej z krajowych aptek publicznych i wykazywać się co do tego nabywania osobną książką poborową, w której nazwa i waga środków lekarskich, tudzież data ich nabycia ma być dokładnie podana i stwierdzona podpisem aptekarza.

Zniżenie cen zależy przytem od obopólnego porozumienia się.

§ 22.

Przy obliczaniu należytości za środki lekarskie dla zwierząt, potrącać należy 25 procent z ceny ogólnej, według cennika oznaczonej.

§ 23.

Aptekarze są obowiązani utrzymywać zapas środków orzeźwiających i odkażających tudzież

bandaży, przepisanych w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897., Dz. u. p. Nr. 216., „Przepisach służbowych dla akuszererek“ i mają prawo trzymać na sprzedaż inne przybory potrzebne do wykwirowania akuszererek.

Akuszerkom, nabywającym przedmioty te bezpośrednio w aptece opuszczać należy dziesięć procent z ceny w cenniku podanej.

§ 24.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie przynajmniej dwie flaszeczki surowicy przeciw dyfterii zawierające po 1000 jednostek antytoksynowych, odpowiadających sorcie 2. surowicy dyfterycznej, z państwowego zakładu seroterapeutycznego.

§ 25.

W razie udawania się do apteki w czasie między godziną 10. w nocy a godziną 6. rano, wolno pobierać należność w kwocie 50 halerzy (taksa nocna). Od należności tej uwolnione są recepty lekarskie, które lekarz zaopatrzył uwagą *expeditio nocturna* (E. N.).

§ 26.

Dołączone do cennika spisy tych środków lekarskich, aptecznych, które mają także zastosowanie techniczne, ekonomiczne lub dyetetyczne, służyć mają za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883., Dz. u. p. Nr. 152., i z dnia 17. czerwca 1886., Dz. u. p. Nr. 97.

§ 27.

Każde wykroczenie przeciw zarządzeniom powyższym, będzie, o ile do niego nie stosują się postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane grzywnami do 200 koron lub aresztem do dni 14. (rozporządzenie ministeryjne z dnia 30. września 1857., Dz. u. p. Nr. 198.).

§ 28.

Wszelkie inne przepisy, istniejące obok postanowień niniejszych, a dotyczące się kupowania, utrzymywania na składzie i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, zatrzymują moc obowiązującą.

Bienerth wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "	"		

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.